

(<https://www.dailynews.co.th>)

ส่องกลเม็ด 'ธรรมศาสตร์' ปั้น 'ตลาดนัด - พื้นที่ธุรกิจ' จุด ประกายนักศึกษา - รับใช้ชุมชน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เข้าร่วมโครงการ '1 มหาวิทยาลัย 1 ตำบล' ของกระทรวง
อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ชั้นอาสารับหน้าที่ที่ดูแลพื้นที่ 3 ตำบลของ
จ.ปทุมธานี ด้วยการเสริมสร้างองค์ความรู้ และส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืนในชุมชนโดยรอบ
มหาวิทยาลัย

📅 8 เมษายน 2566(<https://www.dailynews.co.th/date/2023/04/08/>) ⌚ 8:00 น.
ประชาสัมพันธ์

👉 (https://www.dailynews.co.th/news/news_group/%e0%b8%9b%e0%b8%a3%e0%b8%b0%e0%b8%8a%e0%b8%b2%e0%b8%aa%e0%b8%b1%e0%b8%a1%e0%b8%9e%e0%b8%b1%e0%b8%99%e0%b8%98%e0%b9%8c/)

0 0 0 (<https://social->

[plugins.line.me/lineit/share?](https://plugins.line.me/lineit/share?url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F2191547%2F)

[url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F2191547%2F\)](https://plugins.line.me/lineit/share?url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F2191547%2F)

ท่ามกลางความผันผวน ความไม่แน่นอน และความคลุมเครือของโลกยุคใหม่ ซึ่งมีการจำกัดความในภายหลังว่า VUCA เรียกร้องให้ ‘มหาวิทยาลัย’ ต้องปรับบทบาทการเป็น ‘เสาหลัก’ ให้กับสังคม และเป็นแสงสว่างให้กับประชาชน สอดรับกับแนวคิดการศึกษาเชิงผลิตภาพ หรือ ‘มหาวิทยาลัย 4.0’ ที่มหาวิทยาลัยในฐานะคลังทรัพยากร ทั้งองค์ความรู้ งานวิจัย กำลังคน งบประมาณ สถานที่ อาณาบริเวณ ฯลฯ จะต้องนำทรัพยากรเหล่านั้นออกมา ‘ตอบสนอง’ ความต้องการของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชุมชน เพื่อปูทางไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable) ในระดับประเทศ

ด้วยพันธนาการเป็น ‘มหาวิทยาลัยเพื่อประชาชน’ และด้วยการตั้ง ‘ตัวชี้วัด’ ของทุกนโยบาย ให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ทำให้บทบาทของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) นาที่นี้มีความน่าสนใจไม่น้อย ควรค่าแก่การนำมาบอกต่อ เพราะความเรียบง่ายคือคำตอบ ดังนั้นแม้ว่าเป้าหมายข้างต้นจะดูเป็นสากลและสอดคล้องกับยุคสมัยเพียงใด หากแต่สิ่งที่ ‘ธรรมศาสตร์’ ได้ริเริ่มดำเนินการกลับเป็นกิจกรรมที่ดูเหมือนว่าไม่ได้หรือหาอะไร ทว่าสามารถเชื่อมร้อยกับชุมชนได้อย่างกลมเกลียว

ธรรมดาแค่นี้จนถึงควรค่าแก่การกล่าวขวัญถึง มาดูกัน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ตั้งอยู่ใน อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ล่าสุดได้เข้าร่วมโครงการ ‘1 มหาวิทยาลัย 1 ตำบล’ ของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ชั้นอาสารับหน้าที่ที่ดูแลพื้นที่ 3 ตำบลของ จ.ปทุมธานี ด้วยการเสริมสร้างองค์ความรู้ และส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืนในชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย พื้นที่มากกว่า 600 ไร่ ภายใต้การบริหารจัดการของ สำนักงานบริหารทรัพย์สินและกีฬา มธ. จึงได้รับการจัดสรรเป็นสัดส่วน โดยตั้งต้นจากการให้ความสำคัญกับนักศึกษาเป็นอันดับแรก พร้อมๆ ไปด้วยกับการเชื่อมต่อมหาวิทยาลัยเข้ากับชุมชน

ศาสตราจารย์เลือกที่จะใช้ ‘ตลาด’ เป็นเครื่องมือในการประสานความร่วมมือแรงร่วมใจระหว่างมหาวิทยาลัย นักศึกษา และชุมชน โดยได้จัดตั้งตลาด ‘ตลาดนัดอินเตอร์โซน’ และ ‘เชียงใหม่ มาร์เก็ต’ ขึ้นในมหาวิทยาลัย ในรูปแบบตลาดช่วงเย็น รวบรวมของอร่อย สินค้าไลฟ์สไตล์ และเปิดกว้างพื้นที่กิจกรรม โดยที่มาสินค้าในตลาดนั้นเป็นการชักชวนชุมชน-เครือข่ายเกษตรกรใน จ.ปทุมธานี เข้ามาตั้งแผงขายสินค้า ทั้งผักสด ผลไม้ปลอดภัย เนื้อสัตว์อนามัย รวมถึงสินค้าอุปโภค บริโภค มากมาย ท่ามกลางความสนใจของลูกค้าที่หมุนเวียนไม่ต่ำกว่าวันละ 3.5 หมื่นราย

นายภูวดล สิริชัยสินธพ ผู้จัดการฝ่ายบริหารพื้นที่ธุรกิจ สำนักงานบริหารทรัพย์สินและกีฬา มธ. เล่าว่า จากเดิมที่มีเพียงตลาดนัดอินเตอร์โซนซึ่งเป็นตลาดช่วงเย็นวันจันทร์และวันพฤหัสบดี เปิดบริการเพียง 2 วัน / สัปดาห์ ในปัจจุบันเราพัฒนาเชิงรุกมาร์เก็ต ช่วงเย็นวันอังคารและวันพุธ ให้สามารถเปิดบริการตลาดนัดได้ 4 วัน/สัปดาห์ และจะเพิ่มเป็นทุกวันในอนาคต เพื่อตอบสนองต่อความต้องการทั้งผู้ซื้อและชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย ซึ่งสินค้าที่วางขายในตลาดเชิงรุกมาร์เก็ตนั้น เป็นสินค้าที่มาจากนักศึกษา และชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ ยังมีผลิตภัณฑ์ผักสวนครัวปลอดสารพิษจากฟาร์มยั่งยืนที่มีจำหน่ายให้กับประชาคมธรรมศาสตร์ในราคาย่อมเยาว์ ‘ฟาร์มยั่งยืน’ เป็นการพัฒนารัพยากรอย่างคุ้มค่า โดยสร้างการหมุนเวียนทรัพยากรภายในมหาวิทยาลัยมีการทำปุ๋ยจากเศษใบไม้ กิ่งไม้ เพื่อนำมาใช้ในการเกษตร และต่อยอดการปลูกผัก ดูแลต้นไม้ แบ่งขาย ไปจนถึงกระจายผลผลิตไปยังโรงอาหารของมหาวิทยาลัย โดยแนวคิดนี้มาจาก มธ. ตั้งอยู่ในพื้นที่ อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ซึ่งถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน และธรรมศาสตร์ก็ต้องการที่จะดูแลชุมชนโดยรอบเพื่อให้เกิดความยั่งยืนไปด้วยกัน

เมื่อตลาดคือผู้คน พื้นที่เปล่าๆ จึงกลับมีชีวิตชีวาขึ้นมา เกิดการใช้ชีวิต เกิดเศรษฐกิจฐานราก สามารถสร้างและหมุนเวียนรายได้กลับสู่ชุมชน หน้าซึ้งยังก่อกำเนิดเป็น ‘รายได้’ ให้แก่นักศึกษาโดยตรง หรืออาจกล่าวได้ว่าเชียงใหม่เกิด คือตลาดสำหรับทุกคน (Market For All)

“ถ้าพูดว่าเชียงใหม่เกิดมีกลิ่นอายของโมเดลเศรษฐกิจ BCG ตามนโยบายของรัฐบาลก็คงไม่เกินความจริง” นายภูวดล ระบุ

แน่นอนว่า เมื่อมีผู้คนก็ย่อมมีความต้องการที่มากขึ้น จากพื้นที่ตลาดเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพออีกต่อไป มธ.จึงพัฒนาแนวทางการบริหารพื้นที่ธุรกิจ ซึ่งเป็นแนวทางการคัดสรรผู้ประกอบการให้เป็นตามความต้องการของประชาคม มีร้านค้าแบรนด์ชั้นนำซึ่งโดยเริ่มมาจากการสำรวจความต้องการของนักศึกษา บุคลากร ผู้อยู่อาศัย ก่อนเข้ามาเปิดจำหน่าย

“สินค้าและบริการที่เข้ามาเปิดในมหาวิทยาลัยนั้น จะต้องเริ่มมาจากความต้องการของนักศึกษาเป็นลำดับแรก เช่น ทางเลือกระหว่างการเปิดร้านกาแฟกับตู้กาแฟอัตโนมัติ ซึ่งนักศึกษาก็ลงความเห็นว่าการ ‘ตู้’ มากกว่า เพราะมีความต้องการดื่มที่ไม่จำกัดเวลา ทั้งที่ผลตอบแทนที่มหาวิทยาลัยจะได้รับจากร้านกาแฟมีจำนวนที่มากกว่า แต่สุดท้ายเราก็เลือก ‘ตู้กาแฟอัตโนมัติ’ เข้ามาเติมเต็ม เพราะเป็นเสียงของนักศึกษา” นายภูวดล ระบุ

นอกเหนือจากแนวทางการทำธุรกิจแล้ว มหาวิทยาลัยยังจัดทำข้อตกลงให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ของมหาวิทยาลัย ต้องจ้างงานนักศึกษาระรรมศาสตร์ ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษามีรายได้พิเศษจากงาน Part Time ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติแล้ว อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญก็คือ นักศึกษาจะได้เพิ่มพูนทักษะการทำงาน เข้าใจระบบ ได้รับการเทรนนิ่งจากบริษัทใหญ่ๆ ที่เข้ามาทำธุรกิจในพื้นที่

ตัวอย่างเช่น ร้านอาหารชื่อดังที่เข้ามาเปิดสาขาในมหาวิทยาลัย ก็มีนโยบายส่งนักศึกษา Part Time ไปเทรนนิ่งที่สำนักงานใหญ่ โดยนักศึกษาจะได้เปิดประสบการณ์กับหน่วยงานในแผนกอื่นๆ และยังมีโอกาสได้งานทำทันทีที่จบการศึกษา

อย่างที่กล่าวในข้างต้น บทบาทมหาวิทยาลัยทุกวันนี้มีมากกว่าการผลิตบัณฑิตและให้บริการวิชาการ หากแต่คือการเป็นหนึ่งเดียวกับชุมชนและโลก ซึ่งธรรมศาสตร์ก็ได้ผูกโยงตัวเองเข้ากับ SDGs และความเป็นสากล โดยแสดงออกผ่านนโยบายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

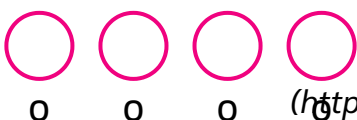
ไม่ว่าจะเป็น ‘ความหลากหลายและเสมอภาคทางเพศ’ ที่สามารถแสดงออกได้ทั้งผ่านการแต่งกายของนักศึกษา การสร้างห้องน้ำ ALL Gender หรือการให้ความสำคัญ ‘เพื่อคนทั้งมวล’ โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ซึ่งแสดงออกผ่านการปรับปรุงอาคาร-สถานที่-หอพักนักศึกษา ทุกตารางนิ้วตามหลักการ Universal Design ผู้พิการสามารถใช้ประโยชน์ได้ เช่น เบลล์บล็อก (Braille Block) สำหรับผู้พิการทางสายตา ทางลาดทุกพื้นที่ ลิฟต์ระบบเสียงและรองรับอักษรเบรลล์ ฯลฯ

ทั้งหมดเป็นเพียงบางช่วงบางตอนของเรื่องราวธรรมดาๆ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทำ และสามารถจุดประกายนักศึกษา ควบคู่ไปกับการรับใช้สังคม ชุมชน และเชื่อมต่อกับความเป็นสากล ได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียว

บทความยอดนิยม

(/election-2566/poll/)

0

0

0

([https://social-](https://social-plugins.line.me/lineit/share?url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F2191547%2F)

[plugins.line.me/lineit/share?](https://social-plugins.line.me/lineit/share?url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F2191547%2F)

[url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F2191547%2F](https://social-plugins.line.me/lineit/share?url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F2191547%2F))

ข่าวอื่นๆ

X

ส่องกลเม็ด ‘ธรรมศาสตร์’ ปั่น ‘ตลาดนัด - พื้นที่ธุรกิจ’ จุดประกายนักศึกษา - รั้วใช้ชุมชน

๘ เมษายน 2566 10:48 น. สยามรัฐออนไลน์ วาไรตี้-โซเซียล

ส่องกลเม็ด ‘ธรรมศาสตร์’ ปั่น ‘ตลาดนัด - พื้นที่ธุรกิจ’ จุดประกายนักศึกษา - รั้วใช้ชุมชน

ท่ามกลางความผันผวน ความไม่แน่นอน และความคลุมเครือของโลกยุคใหม่ ซึ่งมีการจำกัดความในภายหลังว่า VUCA เรียกร้องให้ ‘มหาวิทยาลัย’ ต้องธำรงบทบาทการเป็น ‘เสาหลัก’ ให้กับสังคม และเป็นแสงสว่างให้กับประชาชน

สอดรับกับแนวคิดการศึกษาเชิงผลิตภาพ หรือ ‘มหาวิทยาลัย 4.0’ ที่มหาวิทยาลัยในฐานะคลังทรัพยากร ทั้งองค์ความรู้ งานวิจัย กำลังคน งบประมาณ สถานที่ อาณาบริเวณ ฯลฯ จะต้องนำทรัพยากรเหล่านั้น ออกมา ‘ตอบสนอง’ ความต้องการของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชุมชน เพื่อปูทางไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable) ในระดับประเทศ

ด้วยปณิธานการเป็น ‘มหาวิทยาลัยเพื่อประชาชน’ และด้วยการตั้ง ‘ตัวชี้วัด’ ของทฤษฎีนโยบายให้บรรลุเป้า

หมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ทำให้บทบาทของ มหาวิทยาลัย สยามรัฐใช้ชุกกักเพื่อสร้างประสบการณ์ในการใช้งานที่ดี ศึกษาเพิ่มเติม นโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ธรรมศาสตร์ (มธ.) นาทันทีความมั่นคงปลอดภัย ควรค่าแก่การนำมาบอกต่อ

ยินยอม

เพราะความเรียบง่ายคือคำตอบ ดังนั้นแม้ว่าเป้าหมายข้างต้นจะดูเป็นสากลและสอดคล้องกับยุคสมัยเพียงใด หากแต่สิ่งที่ ‘ธรรมศาสตร์’ ได้ริเริ่มดำเนินการกลับเป็นกิจกรรมที่ดูเหมือนว่าไม่ได้หือหาวอะไร ทว่าสามารถเชื่อมร้อยกับชุมชนได้อย่างกลมเกลียว

ธรรมดาแค่นี้ถึงควรค่าแก่การกล่าวขวัญถึง มาดูกัน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ตั้งอยู่ใน อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ล่าสุดได้เข้าร่วมโครงการ ‘1 มหาวิทยาลัย 1 ตำบล’ ของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ชั้นอาสารับหน้าที่ที่ดูแลพื้นที่ 3 ตำบลของ จ.ปทุมธานี ด้วยการเสริมสร้างองค์ความรู้ และส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืนในชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย

พื้นที่มากกว่า 600 ไร่ ภายใต้การบริหารจัดการของ สำนักงานบริหารทรัพย์สินและกีฬา มธ.จึงได้รับการจัดสรรเป็นสัดส่วน โดยตั้งต้นจากการให้ความสำคัญกับนักศึกษาเป็นอันดับแรก พร้อมๆ กับการเชื่อมต่อมหาวิทยาลัยเข้ากับชุมชน

ธรรมศาสตร์เลือกที่จะใช้ ‘ตลาด’ เป็นเครื่องมือในการผสมผสานความร่วมมือร่วมใจระหว่างมหาวิทยาลัย

นักศึกษา และชุมชน โดยได้จัดตั้งตลาด ‘ตลาดนัดอินเตอร์เนชั่น’ และ ‘เซียงรากมาร์เก็ต’ ขึ้นในสยามรัฐโชคกกเพื่อสร้างประสบการณ์ในการใช้งานทิด ศึกษาเพิ่มเติม นโยบายคุมครองข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัย ในรูปแบบตลาดช่วงเย็น ซึ่งนำพามาของอรรอย สินค้าสไลฟ์สไตล์ แลเปิดกว้างพื้นที่กิจกรรม

โดยที่มาสินค้าในตลาดนั้นเป็นการชักชวนชุมชน-เครือข่ายเกษตรกรใน จ.ปทุมธานี เข้ามาตั้งแผงขายสินค้า ทั้งผักสด ผลไม้ปลอดภัย เนื้อสัตว์อนามัย รวมถึงสินค้าอุปโภค บริโภค มากมาย ท่ามกลางความสนใจของลูกค้าที่หมุนเวียนไม่ต่ำกว่าวันละ 3.5 หมื่นราย

นายภูวดล สิริชัยสินธพ ผู้จัดการฝ่ายบริหารพื้นที่ธุรกิจ สำนักงานบริหารทรัพย์สินและกีฬา มธ. เล่าว่า จากเดิมที่มีเพียงตลาดนัดอินเตอร์โซนซึ่งเป็นตลาดช่วงเย็นวันจันทร์และวันพฤหัสบดี เปิดบริการเพียง 2 วัน / สัปดาห์ ในปัจจุบันเราพัฒนาเชิงรุกมาร์เก็ต ช่วงเย็นวันอังคารและวันพุธ ให้สามารถเปิดบริการตลาดนัดได้ 4 วัน/สัปดาห์ และจะเพิ่มเป็นทุกวันในอนาคต เพื่อตอบสนองต่อความต้องการทั้งผู้ซื้อและชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย ซึ่งสินค้าที่วางขายในตลาดเชิงรุกมาร์เก็ตนั้น เป็นสินค้าที่มาจากนักศึกษาและชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ ยังมีผลิตภัณฑ์ผักสวนครัวปลอดสารพิษจากฟาร์มยั่งยืนที่มีจำหน่ายให้กับประชาคมธรรมศาสตร์ในราคาอ่อนโยมเยาว์ ‘ฟาร์มยั่งยืน’ เป็นการพัฒนารัฟฟากรอย่างคุ้มค่า โดยสร้างการหมุนเวียนทรัพยากรภายในมหาวิทยาลัยมีการทำปุ๋ยจากเศษใบไม้ กิ่งไม้ เพื่อนำมาใช้ในการเกษตร และต่อยอดการปลูกผัก ดูแลต้นไม้ แบ่งขาย ไปจนถึงกระจายผลผลิตไปยังโรงอาหารของมหาวิทยาลัย โดยแนวคิดนี้มาจาก มธ. ตั้งอยู่ในพื้นที่ อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ซึ่งถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน และธรรมศาสตร์ก็ต้องการที่จะดูแลชุมชนโดยรอบเพื่อให้เกิดความยั่งยืนไปด้วยกัน

เมื่อตลาดคือผู้คน พื้นที่เปล่าๆ จึงกลับมีชีวิตชีวาขึ้นมา เกิดการใช้ชีวิต เกิดเศรษฐกิจฐานราก สามารถสร้างและหมุนเวียนรายได้กลับสู่ชุมชน หน้าที่ยังก่อกำเนิดเป็น ‘รายได้’ ให้แก่นักศึกษาโดยตรง หรืออาจกล่าวได้ว่าเชียงใหม่มาร์เก็ต คือตลาดสำหรับทุกคน (Market For All)

“ถ้าพูดว่าเชียงใหม่มาร์เก็ตมีกลไกอายุของโมเดลเศรษฐกิจ BCG ตามนโยบายของรัฐบาลก็คงไม่เกินความจริง” นายภูวดล ระบุ

แน่นอนว่า เมื่อมีผู้คนก็ย่อมมีความต้องการที่มากขึ้น จากพื้นที่ตลาดเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพออีกต่อไป มธ.จึงพัฒนาแนวทางการบริหารพื้นที่ธุรกิจ ซึ่งเป็นแนวทางการคัดสรรผู้ประกอบการให้เป็นตามความต้องการของประชาคม มีร้านค้าแบรนด์ชั้นนำซึ่งโดยเริ่มมาจากการสำรวจความต้องการของนักศึกษา บุคลากร ผู้อยู่อาศัย ก่อนเข้ามาเปิดจำหน่าย

“สินค้าและบริการที่เข้ามาเปิดในมหาวิทยาลัยนั้น จะต้องเริ่มมาจากความต้องการของนักศึกษาเป็นลำดับแรก เช่น ทางเลือกระหว่างการเปิดร้านค้าแฟกซ์ตู้กาแฟอัตโนมัติ ซึ่งนักศึกษาก็ลงความเห็นว่าการ ‘ตู้’ มากกว่า เพราะมีความต้องการดื่มที่ไม่จำกัดเวลา ทั้งที่ผลตอบแทนที่มหาวิทยาลัยจะได้รับจากร้านกาแฟมีจำนวนที่มากกว่า แต่สุดท้ายเราก็เลือก ‘ตู้กาแฟอัตโนมัติ’ เข้ามาเติมเต็ม เพราะเป็นเสียงของนักศึกษา” นายภูวดล ระบุ

นอกเหนือจากแนวทางการทำธุรกิจแล้ว มหาวิทยาลัยยังจัดทำข้อตกลงให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ของมหาวิทยาลัย ต้องจ้างงานนักศึกษาธรรมศาสตร์ ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษามีรายได้พิเศษจากงาน Part Time ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติแล้ว อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญก็คือ นักศึกษาจะได้เพิ่มพูนทักษะการทำงาน เข้าใจระบบ ได้รับการเทรนนิ่งจากบริษัทใหญ่ๆ ที่เข้ามาทำธุรกิจในพื้นที่

ตัวอย่างเช่น ร้านอาหารชื่อดังที่เข้ามาเปิดสาขาในมหาวิทยาลัย ก็มีนโยบายส่งนักศึกษา Part Time ไปเทรนนิ่งที่สำนักงานใหญ่ โดยนักศึกษาจะได้เปิดประสบการณ์กับหน่วยงานในแผนกอื่นๆ และยังมีโอกาสได้งานทำทันทีที่จบการศึกษา

อย่างที่กล่าวในข้างต้น บทบาทมหาวิทยาลัยทุกวันนี้มีมากกว่าการผลิตบัณฑิตและให้บริการวิชาการ หากแต่คือการเป็นหนึ่งเดียวกับชุมชนและโลก ซึ่งธรรมศาสตร์ก็ได้ผูกโยงตัวเองเข้ากับ SDGs และความเป็นสากล โดยแสดงออกผ่านนโยบายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ไม่ว่าจะเป็น ‘ความหลากหลายและเสมอภาคทางเพศ’ ที่สามารถแสดงออกได้ทั้งผ่านการแต่งกายของนักศึกษา การสร้างห้องน้ำ ALL Gender หรือการให้ความสำคัญ ‘เพื่อคนทั้งมวล’ โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ซึ่งแสดงออกผ่านการปรับปรุงอาคาร-สถานที่-หอพักนักศึกษา ทุกตารางนิ้วตามหลักการ Universal

Design ผู้พิการสามารถใช้ประโยชน์ได้ เช่น แบริลบล็อก (Braille Block) สำหรับผู้พิการทางสายตา ทางลาดทุกพื้นที่ ลิฟต์ระบบเสียงและรองรับอักษรเบรลล์ ฯลฯ

ยินยอม

ทั้งหมดเป็นเพียงบางช่วงบางตอนของเรื่องราวธรรมดาๆ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทำ และสามารถจุดประกายนักศึกษา ควบคู่ไปกับการรับใช้สังคม ชุมชน และเชื่อมต่อกับความเป็นสากล ได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียว

11
ถูกใจ
แชร์

ทวิต

0

สงวนลิขสิทธิ์ © ๒๕๕๙ - ๒๕๖๖ บริษัท สยามรัฐ จำกัด | นโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล | เงื่อนไขข้อตกลงการใช้บริการ

เลขที่ ๑๕๘๙ ถนนอรุณอมรินทร์ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

ผู้ดูแลเว็บไซต์ นายวิชัย สอนเรื่อง ดูแลรับผิดชอบข่าว / ภาพ / โฆษณา / ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเว็บไซต์
แจ้งปัญหาการใช้งานได้ที่ เพจสยามรัฐออนไลน์

ภาพ-โฆษณา-ข่าว-บทความ รวมถึงข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเว็บไซต์สยามรัฐ อยู่ภายใต้โดเมน siamrath.co.th เท่านั้น

การเมือง (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/POLITICS/)

เปลว สีเงิน (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B8%A5%E0%B8%A7-%E0%B8%AA%E0%B8%B5%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B4%E0%B8%99/)

คอลัมน์สด (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/COLUMNIST/)

เศรษฐกิจ (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/ECONOMY/)

ต่างประเทศ (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/ABROAD/)

บันเทิง (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/ENTERTAINMENT/)

หนังสือพิมพ์ (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/NEWS-PAPER/)

ไทยโพสต์ทีวี (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/THAIPOST-TV/)

(เปลว สีเงิน

h 'ปฎิหาริย์แห่งจักรวาล'

t (https://www.thaipost.net/columnis...

t

(บันทึกหน้า 4

h บันทึกหน้า 4

t (https://www.thaipost.net/columnis...

t

(ฝึกทาดหอม

h 'ทักษิณริ เพื่อไทยย่า'

t (https://www.thaipost.net/columnis...

t

(กาเฟต้า

h สี จีนผิง ดึงมาครงออกห่างจากสหรัฐ ...แต่

t หนทางสงบศึกยูเครนยังยาวไกล...

t

ส่องกลเม็ด 'ธรรมศาสตร์' ปั้น 'ตลาดนัด-พื้นที่ธุรกิจ' จุดประกายนักศึกษา-รับใช้ชุมชน

8 เมษายน 2566 เวลา 16:22 น. (https://www.thaipost.net/general-news/357002/)

ท่ามกลางความผันผวน ความไม่แน่นอน และความคลุมเครือของโลกยุคใหม่ ซึ่งมีการจำกัดความในภายหลังว่า VUCA เรียกร้องให้ ‘มหาวิทยาลัย’ ต้องธำรงบทบาทการเป็น ‘เสาหลัก’ ให้กับสังคม และเป็นแสงสว่างให้กับประชาชน

สอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาเชิงผลิตภาพ หรือ ‘มหาวิทยาลัย 4.0’ ที่มหาวิทยาลัยในฐานะคลังทรัพยากร ทั้งองค์ความรู้ งานวิจัย กำลังคน งบประมาณ สถานที่ อาณาบริเวณ ฯลฯ จะต้องนำทรัพยากรเหล่านั้นออกมา ‘ตอบสนอง’ ความต้องการของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชุมชน เพื่อปูทางไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable) ในระดับประเทศ

ด้วยปณิธานการเป็น ‘มหาวิทยาลัยเพื่อประชาชน’ และด้วยการตั้ง ‘ตัวชี้วัด’ ของทุกนโยบายให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ทำให้บทบาทของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) นาทีนี้มีความน่าสนใจไม่น้อย ควรค่าแก่การนำมาบอกต่อ

เพราะความเรียบง่ายคือคำตอบ ดังนั้นแม้ว่าเป้าหมายข้างต้นจะเป็นสากลและสอดคล้องกับยุคสมัยเพียงใด หากแต่สิ่งที่ ‘ธรรมศาสตร์’ ได้ริเริ่มดำเนินการกลับเป็นกิจกรรมที่ดูเหมือนว่าไม่ได้หือหาวอะไร ทว่าสามารถเชื่อมร้อยกับชุมชนได้อย่างกลมเกลียว

ธรรมดาแค่ไหนถึงควรค่าแก่การกล่าวขวัญถึง มาดูกัน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ตั้งอยู่ใน อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ล่าสุดได้เข้าร่วมโครงการ ‘1 มหาวิทยาลัย 1 ตำบล’ ของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ชั้นอาสารับหน้าที่ที่ดูแลพื้นที่ 3 ตำบลของ จ.ปทุมธานี ด้วยการเสริมสร้างองค์ความรู้ และส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืนในชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย

พื้นที่มากกว่า 600 ไร่ ภายใต้การบริหารจัดการของ สำนักงานบริหารทรัพย์สินและกีฬา มธ. จึงได้รับการจัดสรรเป็นสัดส่วน โดยตั้งต้นจากการให้ความสำคัญกับนักศึกษาเป็นอันดับแรก พร้อมๆ ไปด้วยการเชื่อมต่อกับมหาวิทยาลัยเข้ากับชุมชน

ธรรมศาสตร์เลือกที่จะใช้ ‘ตลาด’ เป็นเครื่องมือในการผสมผสานความร่วมแรงร่วมใจระหว่างมหาวิทยาลัย นักศึกษา และชุมชน โดยได้จัดตั้งตลาด ‘ตลาดนัดอินเตอร์โซน’ และ ‘เขียงรากมาร์เก็ต’ ขึ้นใหม่ในมหาวิทยาลัย ในรูปแบบตลาดช่วงเย็น รวบรวมของอร่อย สินค้าไลฟ์สไตล์ และเปิดกว้างพื้นที่กิจกรรม โดยที่มาสินค้าในตลาดนั้นเป็นการชักชวนชุมชน-เครือข่ายเกษตรกรใน จ.ปทุมธานี เข้ามาตั้งแผงขายสินค้า ทั้งผักสด ผลไม้ปลอดภัย เนื้อสัตว์อนามัย รวมถึงสินค้าอุปโภค บริโภคมากมาย ท่ามกลางความสนใจของลูกค้าที่หมุนเวียนไม่ต่ำกว่าวันละ 3.5 หมื่นราย

นายภูวดล สิริชัยสินธพ ผู้จัดการฝ่ายบริหารพื้นที่ธุรกิจ สำนักงานบริหารทรัพย์สินและกีฬา มธ. เล่าว่า จากเดิมที่มีเพียงตลาดนัดอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นตลาดช่วงเย็นวันจันทร์และวันพฤหัสบดี เปิดบริการเพียง 2 วัน / สัปดาห์ ในปัจจุบันเราพัฒนาเชิงรุกมาร์เก็ต ช่วงเย็นวันอังคารและวันพุธ ให้สามารถเปิดบริการตลาดนัดได้ 4 วัน/สัปดาห์ และจะเพิ่มเป็นทุกวันในอนาคต เพื่อตอบสนองต่อความต้องการทั้งผู้ซื้อและผู้ขายโดยรอบมหาวิทยาลัย ซึ่งสินค้าที่วางขายในตลาดเชิงรุกมาร์เก็ตนั้น เป็นสินค้าที่มาจากนักศึกษา และชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ ยังมีผลิตภัณฑ์ผักสวนครัวปลอดสารพิษจากฟาร์มยั่งยืนที่มีจำหน่ายให้กับประชาคมธรรมศาสตร์ในราคาที่ย่อมเยา ‘ฟาร์มยั่งยืน’ เป็นการพัฒนารั้วพริกอย่างคุ้มค่า โดยสร้างการหมุนเวียนทรัพยากรภายในมหาวิทยาลัยมีการทำปุ๋ยจากเศษใบไม้ กิ่งไม้ เพื่อนำมาใช้ในการเกษตร และต่อยอดการปลูกผัก ดูแลต้นไม้ แบ่งขาย ไปจนถึงกระจายผลผลิตไปยังโรงอาหารของมหาวิทยาลัย โดยแนวคิดนี้มาจาก มธ. ตั้งอยู่ในพื้นที่ อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ซึ่งถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน และธรรมศาสตร์ก็ต้องการที่จะดูแลชุมชนโดยรอบ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนไปด้วยกัน

เมื่อตลาดคือผู้คน พื้นที่เปล่าๆ จึงกลับมีชีวิตชีวาขึ้นมา เกิดการใช้ชีวิต เกิดเศรษฐกิจฐานราก สามารถสร้างและหมุนเวียนรายได้กลับสู่ชุมชน หน้าที่ยังก่อกำเนิดเป็น ‘รายได้’ ให้แก่นักศึกษาโดยตรง หรืออาจกล่าวได้ว่าเชิงรุกมาร์เก็ต คือตลาดสำหรับทุกคน (Market For All)

“ถ้าพูดว่าเชิงรุกมาร์เก็ตมีกลิ่นอายของโมเดลเศรษฐกิจ BCG ตามนโยบายของรัฐบาลก็คงไม่เกินความจริง” นายภูวดล ระบุ

แน่นอนว่า เมื่อมีผู้คนก็ย่อมมีความต้องการที่มากขึ้น จากพื้นที่ตลาดเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพออีกต่อไป มธ.จึงพัฒนาแนวทางการบริหารพื้นที่ธุรกิจ ซึ่งเป็นแนวทางการคัดสรรผู้ประกอบการให้เป็นไปตามความต้องการของประชาคม มีร้านค้าแบรนด์ชั้นนำซึ่งโดยเริ่มมาจากการสำรวจความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัย ผู้อยู่อาศัย ก่อนเข้ามาเปิดจำหน่าย

“สินค้าและบริการที่เข้ามาเปิดในมหาวิทยาลัยนั้น จะต้องเริ่มมาจากความต้องการของนักศึกษาเป็นลำดับแรก เช่น ทางเลือกระหว่างการเปิดร้านกาแฟกับตู้กาแฟอัตโนมัติ ซึ่งนักศึกษาก็ลงความเห็นว่าการ ‘ตู้’ มากกว่า เพราะมีความต้องการดื่มที่ไม่จำกัดเวลา ทั้งที่ผลตอบแทนที่มหาวิทยาลัยจะได้รับจากร้านกาแฟมีจำนวนที่มากกว่า แต่สุดท้ายเราก็เลือก ‘ตู้กาแฟอัตโนมัติ’ เข้ามาเติมเต็ม เพราะเป็นเสียงของนักศึกษา” นายภูวดล ระบุ

นอกเหนือจากแนวทางการทำธุรกิจแล้ว มหาวิทยาลัยยังจัดทำข้อตกลงให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ของมหาวิทยาลัย ต้องจ้างงานนักศึกษาธรรมศาสตร์ ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษามีรายได้พิเศษจากงาน Part Time ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติแล้ว อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญก็คือ นักศึกษาจะได้เพิ่มพูนทักษะการทำงาน เข้าใจระบบ ใต้รับการเทรนนิ่งจากบริษัทใหญ่ๆ ที่เข้ามาทำธุรกิจในพื้นที่

ตัวอย่างเช่น ร้านอาหารชื่อดังที่เข้ามาเปิดสาขาในมหาวิทยาลัย ก็มีนโยบายส่งนักศึกษา Part Time ไปเทรนนิ่งที่สำนักงานใหญ่ โดยนักศึกษาจะได้เปิดประสบการณ์กับพนักงานในแผนกอื่นๆ และยังมีโอกาสได้งานทำทันทีที่จบการศึกษา

อย่างที่กล่าวในข้างต้น บทบาทมหาวิทยาลัยทุกวันนี้มีมากกว่าการผลิตบัณฑิตและให้บริการวิชาการ หากแต่คือการเป็นหนึ่งเดียวกับชุมชนและโลก ซึ่งธรรมศาสตร์ก็ได้ผูกโยงตัวเองเข้ากับ SDGs และความเป็นสากล โดยแสดงออกผ่านนโยบายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ไม่ว่าจะเป็น ‘ความหลากหลายและเสมอภาคทางเพศ’ ที่สามารถแสดงออกได้ทั้งผ่านการแต่งกายของนักศึกษา การสร้างห้องน้ำ ALL Gender หรือการให้ความสำคัญ ‘เพื่อคนทั้งมวล’ โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ซึ่งแสดงออกผ่านการปรับปรุงอาคาร-สถานที่-หอพักนักศึกษา ทุกตารางนิ้วตามหลักการ Universal Design ผู้พิการสามารถใช้ประโยชน์ได้ เช่น เบล็กล็อก (Braille Block) สำหรับผู้พิการทางสายตา ทางลาดทุกพื้นที่ ลิฟต์ระบบเสียงและรองรับอักษรเบรลล์ ฯลฯ

ทั้งหมดเป็นเพียงบางช่วงบางตอนของเรื่องราวธรรมดาๆ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทำ และสามารถจุดประกายนักศึกษา ควบคู่ไปกับการรับใช้สังคม ชุมชน และเชื่อมต่อกับความเป็นสากล ได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียว

(<https://storage-wp.thaipost.net/2023/04/400567.jpg>)

(<https://storage-wp.thaipost.net/2023/04/140A7894.jpg>)

(<https://storage-wp.thaipost.net/2023/04/400557.jpg>)

(<https://storage-wp.thaipost.net/2023/04/140A7884.jpg>)

(<https://storage-wp.thaipost.net/2023/04/นายภูวดล-ศิริชัยสินธพ.jpg>)

(<https://storage-wp.thaipost.net/2023/04/400554.jpg>)

กรุงเทพธุรกิจ

หน้าแรก / การศึกษา

การศึกษา

ส่องกลเม็ด'ธรรมศาสตร์'ปั้นตลาดนัด-พื้นที่ ธุรกิจ จุดประกายนศ.รับใช้ชุมชน

🕒 08 เม.ย. 2566 เวลา 11:11 น. | 👁 147

ท่ามกลางความผันผวน ความไม่แน่นอน และความคลุมเครือของโลกยุคใหม่ ซึ่งมีการจำกัดความในภายหลังว่า VUCA เรียกร้องให้ ‘มหาวิทยาลัย’ ต้องธำรงบทบาทการเป็น ‘เสาหลัก’ ให้กับสังคม และเป็นแสงสว่างให้กับประชาชน

'ธรรมศาสตร์' มีแนวคิดการศึกษาเชิงผลิตภาพ หรือ 'มหาวิทยาลัย 4.0' ที่มหาวิทยาลัยในฐานะคลังทรัพยากร ทั้งองค์ความรู้ งานวิจัย กำลังคน งบประมาณ สถานที่ อาณาบริเวณ ฯลฯ จะต้องนำทรัพยากรเหล่านั้นออกมา 'ตอบสนอง' ความต้องการของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชุมชน เพื่อปูทางไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable) ในระดับประเทศ

ด้วยพันธนาการเป็น 'มหาวิทยาลัยเพื่อประชาชน' และด้วยการตั้ง 'ตัวชี้วัด' ของทฤษฎีนโยบายให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ทำให้บทบาทของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) นาที่นี้มีความน่าสนใจไม่น้อย ควรค่าแก่การนำมาบอกต่อ

เพราะความเรียบง่ายคือคำตอบ ดังนั้นแม้ว่าเป้าหมายข้างต้นจะดูเป็นสากลและสอดคล้องกับยุคสมัยเพียงใด หากแต่สิ่งที่ 'ธรรมศาสตร์' ได้ริเริ่มดำเนินการกลับเป็นกิจกรรมที่ดูเหมือนว่าไม่ได้หรือหาอะไร ทว่าสามารถเชื่อมร้อยกับชุมชนได้อย่างกลมเกลียว

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ตั้งอยู่ใน อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ล่าสุดได้เข้าร่วมโครงการ ‘1 มหาวิทยาลัย 1 ตำบล’ ของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ชั้นอาสารับหน้าที่ดูแลพื้นที่ 3 ตำบลของ จ.ปทุมธานี ด้วยการเสริมสร้างองค์ความรู้ และส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืนในชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย

ข่าวที่เกี่ยวข้อง:

‘ธรรมศาสตร์’ จับมือ 25 องค์กร ยกระดับ EECmd มุ่งสู่ศูนย์กลางการแพทย์ระดับโลก

ธรรมศาสตร์เร่ง “อีอีซีเอ็มดี” อัปเดตสิทธิประโยชน์ดึงดูดลงทุน

ผัดจริง! โทษทั้งจำทั้งปรับ "นักวิจัยไทย" ซื้อผลงานทางวิชาการใส่ชื่อตัวเอง

Better Thailand คุณภาพชีวิตยุคใหม่ ลดความเหลื่อมล้ำ

ธรรมดาแค่ไหนถึงควรค่าแก่การกล่าวขวัญ

พื้นที่มากกว่า 600 ไร่ ภายใต้การบริหารจัดการของ สำนักงานบริหารทรัพย์สินและกีฬา มธ.จึงได้รับการจัดสรรเป็นสัดส่วน โดยตั้งต้นจากการให้ความสำคัญกับนักศึกษาเป็นอันดับแรก พร้อมๆ ไปด้วยกับการเชื่อมต่อมหาวิทยาลัยเข้ากับชุมชน

ยุทธศาสตร์เลือกที่จะใช้ ‘ตลาด’ เป็นเครื่องมือในการประสานความร่วมมือร่วมใจระหว่างมหาวิทยาลัย นักศึกษา และชุมชน โดยได้จัดตั้งตลาด ‘ตลาดนัดอินเทอร์เน็ตโซน’ และ ‘เซียงรากมาร์เก็ต’ ขึ้นในมหาวิทยาลัย ในรูปแบบตลาดช่วงเย็น รวบรวมของอร่อย **สินค้าไลฟ์สไตล์** และเปิดกว้างพื้นที่กิจกรรม โดยที่มาสินค้าในตลาดนั้นเป็นการชักชวนชุมชน-เครือข่ายเกษตรกรในจ.ปทุมธานี เข้ามาตั้งแผงขายสินค้า ทั้งผักสด ผลไม้ปลอดภัย เนื้อสัตว์อนามัย รวมถึงสินค้าอุปโภคบริโภค มากมาย ท่ามกลางความสนใจของลูกค้าที่หมุนเวียนไม่ต่ำกว่าวันละ 3.5 หมื่นราย

นายภูวดล สิริชัยสินธพ ผู้จัดการฝ่ายบริหารพื้นที่ธุรกิจ สำนักงานบริหารทรัพย์สินและกีฬา มธ. เล่าว่า จากเดิมที่มีเพียง**ตลาดนัดอินเทอร์เน็ตโซน**ซึ่งเป็นตลาดช่วงเย็นวันจันทร์และวันพฤหัสบดี เปิดบริการเพียง 2 วัน / สัปดาห์ ในปัจจุบันเราพัฒนาเซียงรากมาร์เก็ต ช่วงเย็นวันอังคารและวันพุธ ให้สามารถเปิดบริการตลาดนัดได้ 4 วัน/สัปดาห์ และจะเพิ่มเป็นทุกวันในอนาคต เพื่อตอบสนองต่อความต้องการทั้งผู้ซื้อและชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย ซึ่งสินค้าที่วางขายในตลาดเซียงรากมาร์เก็ตนั้น เป็นสินค้าที่มาจากนักศึกษา และชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย

'ตลาดนัด'พื้นที่ธุรกิจ โมเดลเศรษฐกิจ BCG

นอกจากนี้ ยังมีผลิตภัณฑ์ผักสวนครัวปลอดสารพิษจากฟาร์มยั่งยืนที่มีจำหน่ายให้กับประชาคม
ธรรมศาสตร์ในราคาย่อมเยา 'ฟาร์มยั่งยืน' เป็นการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้แบบครบวงจร โดยสร้างการ
หมุนเวียนทรัพยากรภายในมหาวิทยาลัยมีการทำปุ๋ยจากเศษใบไม้ กิ่งไม้ เพื่อนำมาใช้ในการเกษตร
และต่อยอดการปลูกผัก ดูแลต้นไม้ แบ่งขาย ไปจนถึงกระจายผลผลิตไปยังร้านอาหารของ
มหาวิทยาลัย โดยแนวคิดนี้มาจาก มธ. ตั้งอยู่ในพื้นที่ อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ซึ่งถือว่า
มหาวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน และธรรมศาสตร์ก็ต้องการที่จะดูแลชุมชนโดยรอบเพื่อให้เกิด
ความยั่งยืนไปด้วยกัน

เมื่อตลาดคือผู้คน พื้นที่เปล่าๆ จึงกลับมีชีวิตชีวาขึ้นมา เกิดการใช้ชีวิต เกิดเศรษฐกิจฐานราก
สามารถสร้างและหมุนเวียนรายได้กลับสู่ชุมชน หน้าซ้ายังก่อกำเนิดเป็น 'รายได้' ให้แก่นักศึกษา
โดยตรง หรืออาจกล่าวได้ว่าเชียงใหม่เกิด คือตลาดสำหรับทุกคน (Market For All)

“ถ้าพูดว่าเซียงราคมาร์เก็ตมีกลิ่นอายของโมเดลเศรษฐกิจ BCG ตามนโยบายของรัฐบาล ก็คงไม่เกินความจริง” นายภูวดล ระบุ

เมื่อมีผู้คนที่ย่อมมีความต้องการที่มากขึ้น จากพื้นที่ตลาดเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพออีกต่อไป มธ.จึงพัฒนาแนวทางการบริหารพื้นที่ธุรกิจ ซึ่งเป็นแนวทางการคัดสรรผู้ประกอบการให้เป็นตาม ความต้องการของประชาคม มีร้านค้าแบรนด์ชั้นนำซึ่งโดยเริ่มมาจากการสำรวจความต้องการของ นักศึกษา บุคลากร ผู้อยู่อาศัย ก่อนเข้ามาเปิดจำหน่าย

“สินค้าและบริการที่เข้ามาเปิดในมหาวิทยาลัยนั้น จะต้องเริ่มมาจากการต้องการของ นักศึกษาเป็นลำดับแรก เช่น ทางเลือกระหว่างการเปิดร้านค้าแฟกซ์ตู้กาแฟอัตโนมัติ ซึ่ง นักศึกษาก็ลงความเห็นว่าการ ‘ตู้’ มากกว่า เพราะมีความต้องการดื่มที่ไม่จำกัดเวลา ทั้งที่ผลตอบแทนที่มหาวิทยาลัยจะได้รับจากร้านกาแฟมีจำนวนที่มากกว่า แต่สุดท้ายเราก็เลือก ‘ตู้กาแฟอัตโนมัติ’ เข้ามาเติมเต็ม เพราะเป็นเสียงของนักศึกษา” นายภูวดล ระบุ

เพิ่มทักษะการทำงาน เข้าใจระบบ เทรนนิ่งจากบริษัทใหญ่

นอกเหนือจากแนวทางการทำธุรกิจแล้ว มหาวิทยาลัยยังจัดทำข้อตกลงให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ของมหาวิทยาลัย ต้องจ้างงานนักศึกษา**ธรรมศาสตร์** ซึ่งจะช่วยให้ศึกษามีรายได้พิเศษจากงาน Part Time ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติแล้ว อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญก็คือนักศึกษาจะได้เพิ่มพูนทักษะการทำงาน เข้าใจระบบ ได้รับการเทรนนิ่งจากบริษัทใหญ่ๆ ที่เข้ามาทำธุรกิจในพื้นที่

ตัวอย่างเช่น ร้านอาหารชื่อดังที่เข้ามาเปิดสาขาในมหาวิทยาลัย ก็มีนโยบายส่งนักศึกษา Part Time ไปเทรนนิ่งที่สำนักงานใหญ่ โดยนักศึกษาจะได้เปิดประสบการณ์กับหน่วยงานในแผนกอื่นๆ และยังมีโอกาสได้งานทำทันทีที่จบการศึกษา

อย่างที่กล่าวในข้างต้น บทบาทมหาวิทยาลัยทุกวันนี้มีมากกว่าการผลิตบัณฑิตและให้บริการวิชาการ หากแต่คือการเป็นหนึ่งเดียวกับชุมชนและโลก ซึ่ง**ธรรมศาสตร์**ก็ได้ผูกโยงตัวเองเข้ากับ SDGs และ ความเป็นสากล โดยแสดงออกผ่านนโยบายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ไม่ว่าจะเป็น ‘ความหลากหลายและเสมอภาคทางเพศ’ ที่สามารถแสดงออกได้ทั้งผ่านการแต่งกาย ของนักศึกษา การสร้างห้องน้ำ ALL Gender หรือการให้ความสำคัญ ‘เพื่อคนทั้งมวล’ โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ซึ่งแสดงออกผ่านการปรับปรุงอาคาร-สถานที่-หอพักนักศึกษา ทุกตารางนิ้วตามหลักการ Universal Design ผู้พิการสามารถใช้ประโยชน์ได้ เช่น เบลล์บล็อก (Braille Block) สำหรับผู้พิการทางสายตา ทางลาดทุกพื้นที่ ลิฟต์ระบบเสียงและรองรับอักษรเบรลล์ ฯลฯ

ทั้งหมดเป็นเพียงบางช่วงบางตอนของเรื่องราวธรรมดาๆ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทำ และสามารถจุดประกายนักศึกษา ควบคู่ไปกับการรับใช้สังคม ชุมชน และเชื่อมต่อกับความเป็นสากล ได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียว

มูลนิธิโตโยต้าจับมือ มร.มอบรางวัล TTF Award

🕒 26 พ.ย. 2565 | 10:59

สภานักศึกษา มร. จัดชุมนุม “มือบ 10 สิงหา” ประชาธิปไตย ต้องไปต่อ

🕒 10 ส.ค. 2565 | 20:38

Reprise Thailand จับมือ Whoscall ตัดอาวุธให้นักศึกษา มร. รู้ทันแก๊งคอลเซ็นเตอร์

🕒 23 ก.ย. 2565 | 19:24

แท็กที่เกี่ยวข้อง

ธุรกิจ

ธรรมศาสตร์

ชุมชน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตลาดนัด

โลกยุคใหม่

โซไซตี้

'Eisa' นำนักศึกษาลงพื้นที่พัฒนาชุมชน กลุ่มทอผ้า 'ร้อยลายดี' บ้านหนองลิง สุพรรณบุรี

ผศ.ศิริพันธ์ ใจเที่ยง ผู้ขับเคลื่อนให้เกิดการเรียนรู้แก่ชุมชนบ้านหนองลิง

นิตยา ใจโต ประธานกลุ่มทอผ้าบ้านหนองลิง

กฤตณัฐ ว่องนัยรัตน์

อาจารย์โชว์ความงดงามผ้าบ้านหนองลิง

บำแต่ว ไชวสินค้านำราคา สำหรับตกแต่งบ้าน

นักศึกษาใส่ชุดของกลุ่มทอผ้าบ้านหนองลิงให้เพื่อนๆ ได้ช่วยแก้ไขการออกแบบให้มีความเป็นวัยรุ่นมากขึ้น

ศึกษาวัฒนธรรมก่อนออกแบบ

เลือกผ้าที่จะใช้ออกแบบ

นักศึกษา DBTM ร่วมกันวางแผนการตลาดกับชุมชน

ปณิธาน สungsak

บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) โดยโครงการ eisa (Education Institute Support Activity) โครงการที่สนับสนุนกิจกรรมในรั้วมหาวิทยาลัย ร่วมกับคณะศิลปกรรมศาสตร์ (สาขาแฟชั่น) และหลักสูตร DBTM คณะสถาปัตยกรรมและการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ลงพื้นที่ที่กลุ่มทอผ้า "ร้อยลายดี" บ้านหนองลิง จ.สุพรรณบุรี ชุมชนดังกล่าวเป็นชุมชนที่มีรากฐานแข็งแรงพร้อมพัฒนาอยู่เสมอผ้าทอบ้านหนองลิงเป็นผ้าทอพื้นเมืองของชุมชนไทยเชื้อสายมอญ ซึ่งลูกหลานชาวมอญบ้านหนองลิงได้สืบทอดภูมิปัญญาการทอผ้าพื้นเมืองเอาไว้ ตั้งแต่การปลูกฝ้าย การปั่นฝ้าย การทอผ้า การตัดเย็บเครื่องนุ่งห่มตามเอกลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์

มาจนถึงปัจจุบัน การดำรงชีวิตของชาวไทยเชื้อสายมอญบ้านหนองลิงได้เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ปัจจุบันกระแสการใช้ผ้าขาวม้าได้รับความนิยมมากขึ้น ผ้าไทยพื้นบ้านที่มีเอกลักษณ์และประวัติความเป็นมาสะท้อนภูมิปัญญาของคนในรุ่นก่อน การพัฒนาชุมชนผ้าขาวม้าผ่านนักศึกษาคนรุ่นใหม่ได้เข้ามาช่วยยกระดับผ้าขาวม้าให้ตอบโจทย์กลุ่มลูกค้าใหม่ๆ ให้มากขึ้นจากการออกแบบผลงานที่มีความทันสมัย และเข้าใจบริบทของกลุ่มลูกค้า สิ่งสำคัญคือเป็นการสร้างประสบการณ์การทำงานจริงให้กับนักศึกษาในการทำงานร่วมกับชุมชนจากโจทย์ที่ท้าทาย นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการฯ จะได้รับความรู้ต่างๆ มากมาย กลับไปพัฒนาตนเองได้ในอนาคต ถือเป็นมิติใหม่ของการพัฒนาด้าน

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,250

Section: สู้ดส์ปาด้า/สตรี

วันที่: เสาร์ 8 เมษายน 2566

ปีที่: 44

ฉบับที่: 15317

หน้า: 15(บน)

Col.Inch: 113.78 Ad Value: 142,225

PRValue (x3): 426,675

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: โช้โช้: 'Eisa' นำนักศึกษาลงพื้นที่พัฒนาชุมชน กลุ่มทอผ้า 'ร้อยลายดี' บ้านหนองลิง...

ชุมชนช่วยกันเลือกแบบ

ผลงานการออกแบบชุดของ
น้องๆ คณะศิลปกรรมศาสตร์

สินค้าน่ารักๆ ของป้าแก้ว

การออกแบบผ้าขาวม้าของชุมชนที่สร้างความหลากหลาย พัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์รวมถึงฟื้นฟูและศึกษาเพื่อดำเนินงานอนุรักษ์สืบสานผ้าทอมือพื้นเมืองให้ยั่งยืนสู่คนรุ่นหลัง การทำงานของนักศึกษาก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับชุมชน ในด้านของสถาบันการศึกษา **ผศ.ศิริรินทร์ ใจเที่ยง** อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปะการออกแบบพัสดุราภรณ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ขับเคลื่อนให้เกิดการเรียนรู้แก่ชุมชนบ้านหนองลิง ได้กล่าวว่า “คณะได้ลงพื้นที่บ้านหนองลิงนำนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในวิชาการออกแบบแฟชั่นเพื่อชุมชนมาเก็บข้อมูลและรับโจทย์จากผู้นำกลุ่มทอผ้าจากป้าแก้ว ทั้งนี้ทางมหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนจากจากไทยเบฟโดยโครงการ eisa ซึ่งมีความต่อเนื่องค่ะ เขาสะท้อนดูเขาก็พบว่าเขามีแนวทางการออกแบบแฟชั่นที่ขึ้นกับความต้องการของชุมชนเป็นหลัก ขณะเดียวกันนักศึกษาก็จะได้ประโยชน์ในการเรียนรู้จริง ทางด้านชุมชนก็มีความคาดหวังว่า น้องๆ จะมาช่วยพัฒนาสินค้าต่อยอดให้มีรายได้มากขึ้น แนวทางการออกแบบทางคณะก็มีแนวโน้มให้อยู่ในชาติพันธุ์ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ของชุมชน เรามีความคาดหวังว่าแบบที่นักศึกษาได้ออกแบบหลังการลงพื้นที่ในวันนี้ กลุ่มทอผ้าจะสามารถนำแบบไปต่อยอดตัดเย็บออกมาเป็นสินค้าอย่างเป็นรูปธรรมค่ะ”

2 นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ลงพื้นที่บ้านหนองลิงในการวางแผนพัฒนาธุรกิจการตลาดและการออกแบบการตัดเย็บจากผ้าขาวม้าให้กับชุมชนฯ คนแรก **กฤตณัฐ ว่องนัยรัตน์** หลักสูตร DBTM (Design, Business & Technology Management) ได้บอกความรู้สึกในการลงพื้นที่ว่า “มาร่วมกิจกรรมของ eisa มาดูในส่วนวางแผนการตลาดผ้าของป้าแก้ว ได้รู้ว่ากลุ่มลูกค้าเดิมของ

ป้าแก้วจะอยู่ในวัยกลางคน 40-60 ปี ปัญหาที่พบคือความนิยมสินค้ายังมีไม่มาก ด้วยราคาด้วย แต่ข้อดีคือควอลิตี้ เป้าหมายที่เราจะช่วยป้าให้มากที่สุด คือการขายแบบออนไลน์ ซึ่งจะต้องทำแบบต่อเนื่องและตอนนี้จะฝากการตลาดโซเชียลของเพื่อนๆ คณะศิลปกรรมให้ช่วยติชไนให้ออกมามีความพิเศษให้มากยิ่งขึ้น สินค้าพวกนี้จะได้ความสนใจจากชาวต่างชาติที่มาเที่ยวเมืองไทย ด้วยความเป็นไทย เนี่ยละครับ คิดว่าน่าจะลองไปทำตลาดที่มีต่างชาติเยอะๆ เช่น พัทยา หัวหิน ด้านการวางแผนการตลาดว่าจะเพิ่ม Range ของกลุ่มลูกค้าให้เป็น First Jobber หรือประมาณ 25 ปีขึ้นไป และอาจจะไปปรับปรุงดีไซน์ของโปรดักส์ให้ทันสมัยตามเทรนด์มากขึ้น ความคาดหวังของผมอยากให้โปรดักส์ของป้าแก้วเป็นสัญลักษณ์หนึ่งโนชุมชน เป็นเครื่องหมายการค้าที่โดดเด่น ส่วนประโยชน์ที่ผมได้รับอย่างแรกเลยคือ ประสบการณ์จากเต็มเรียนหนังสือทำงานในมหาวิทยาลัยตลอดเวลาไม่เคยได้ลงพื้นที่จริงแ่การลงพื้นที่ครั้งนี้ได้ศึกษาการค้าขายจริงๆ และในส่วนขอชุมชนเราเห็นจุดบกพร่องเข้าไปช่วยแก้ไขให้ดีขึ้นพัฒนาให้ชุมชนมีรายได้มากขึ้นอันนี้คือสิ่งที่เราอยากจะทำกับชุมชนครับ”

ปณิธาน สุปงกช สาขาวิชาศิลปะการออกแบบพัสดุราภรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า “การลงพื้นที่ครั้งนี้ได้เรียนรู้วัฒนธรรมประวัติศาสตร์รวมถึงเรียนรู้การทอผ้าได้พูดคุยกับคนทอผ้าคนตัดเย็บหรือคนที่เป็นประธานกลุ่มทอผ้า ปัญหาที่ทางเราจะเข้ามาช่วยแก้ไขพัฒนาคือ การออกแบบการตัดเย็บซึ่งได้เรียนรู้ว่า ป้าแก้วมีความคิดที่อยากจะช่วยป้าๆ คนอื่นๆ ให้มีรายได้มีกิจกรรมร่วมกันมาเจอกันพบปะกัน และป้าแก้วก็ได้ต่อยอดภูมิปัญญาของเขาวัฒนธรรม โดยเล่าเรื่องราวผ่านทางผ้า ผ่านทางชิ้นงานที่เค้าทำออกมาขาย ไม่ได้มี

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,250

Section: สุดสัปดาห์/สตรี

วันที่: เสาร์ 8 เมษายน 2566

ปีที่: 44

ฉบับที่: 15317

หน้า: 15(บน)

Col.Inch: 113.78 Ad Value: 142,225

PRValue (x3): 426,675

คลิป: ชาว-ดำ

คอลัมน์: โซไซตี้: 'Eisa' นำนักศึกษาลงพื้นที่พัฒนาชุมชน กลุ่มทอผ้า 'ร้อยลายดี' บ้านหนองลิง...

แค่เสื้อผ้าที่สวมใส่ซึ่งจะมีทั้งของแต่งบ้าน ป้าแก้วได้บอกกับผมว่า อยากได้ลูกค้าใหม่ที่เป็นวัยรุ่นซึ่งพวกผมก็จะออกแบบชุดเสื้อผ้าที่ลดอายุ เพื่อที่จะได้ตอบใจท์กลุ่มเป้าหมายใหม่ ผมก็แนะนำกับป้าแก้วให้ตามเทรนด์ของวัยรุ่นดูว่า วันนี้วัยรุ่นเขาใส่อะไรกัน มีอะไรอัปเดตไปขนาดไหนที่สำคัญจะต้องตามตลาดวัยรุ่นให้ทัน การลงพื้นที่ครั้งนี้ประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับอย่างแรกคือ รายได้ที่ดีขึ้นมีการอัปเดตแบบให้เข้าถึงวัยรุ่นมากขึ้นและในส่วนตัวของผมที่ได้ประโยชน์คือ ได้ฟังคนอื่นที่ไม่ใช่คนใกล้ตัวเพราะว่าในวงการทำงานมันค่อนข้างแคบมากในวัยเรียนอย่างผมการที่เราได้ฟังเสียงของคนอื่นที่ไกลตัวเราสิ่งนี้ทำให้เราได้รับรู้ว่า ในชุมชนยังมีคนที่เขาต้องการความพัฒนาจากเราจากคนรุ่นใหม่ คนที่พร้อมที่จะให้ความรู้ใหม่ๆ กับพวกเขาครับ”

และเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2566 ที่ผ่านมา “ป้าแก้ว” นิตยา ใจโต ประธานกลุ่มทอผ้าบ้านหนองลิงและสมาชิกได้เดินทางมาหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพื่อดูผลงานการออกแบบสินค้าและผลงานการวางแผนธุรกิจด้านการตลาดของน้องๆ

ได้กล่าวอย่างชื่นชมว่า “พวกเราตื่นตาตื่นใจกับการออกแบบเป็นร้อยๆ ชิ้น เห็นความคาดหวังเห็นผลงานการออกแบบที่ทันสมัยคิดว่าเราน่าจะเจาะกลุ่มตลาดวัยรุ่นได้ดี ถูกใจผลงานของน้องๆ เราไม่คิดเลยว่าผ้าของเราจะออกแบบมาได้สวยงามขนาดนี้ เราเลือกชุดที่จะนำไปตัดเย็บและขายได้จริง เพราะที่เราพาช่างตัดเย็บมาด้วย ซึ่งช่างก็บอกว่าชุดแบบนี้เหมาะสมกับกลุ่มไหนขายได้จริงไหม เป็นเกียรติมากที่นักศึกษาช่วยออกแบบชุดให้ดูทันสมัยเป็นวัยรุ่นมากขึ้น การตลาดก็จะได้เพิ่มมากขึ้น

โดยทั่วไปแล้วกระบวนการในการทำผ้าทอมือในแต่ละพื้นที่ มีความคล้ายคลึงกันแต่สิ่งที่ทำให้ผ้าทอมือในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างออกไปนอกจากวัตถุดิบที่แตกต่างกันแล้วก็คือลวดลายและเทคนิคการทอผ้า ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีรากฐานมาจากวิถีทางวัฒนธรรมของแต่ละชุมชน ความเชื่อของกลุ่มชนนั้นๆ รวมไปถึง แรงบันดาลใจจากสภาพแวดล้อมจินตนาการของผู้ทอทำให้ผ้าทอแต่ละพื้นมีความแตกต่างและสามารถสะท้อนถึงเอกลักษณ์ของชุมชนนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน